

NOTĂ DE STUDIU

privind investirea cu formulă executorie a titlurilor de credit (cambie, bilet la ordin și cec) intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe

§1. Premisele studiului.

Intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016, publicată a Monitorul oficial, partea I, nr. 85 din 4 februarie 2016 a repus în discuție problema investirii cu formulă executorie a cambiilor, biletelor la ordin și cecurilor, justificat și de existența precedentei decizii în interesul legii nr. 4/2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secțiile Unite.

Doar aparent se poate considera că prevederile art. VII din această ordonanță de urgență reiau ideea esențială din art. 374¹ din Codul de procedură civilă (1865), text asupra căruia instanța supremă s-a pronunțat în precedent și că titlurile executorii reprezentate de cambie, bilet la ordin și cec rămân supuse controlului anterior de legalitate al instanțelor (prin investirea cu formulă executorie) pe temeiul principiului *specialia generalibus derogant*.

În realitate, dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 îndeplinesc rolul unor norme de punere în aplicare a dispozițiilor precedente din aceeași ordonanță, cuprinse în art. I pct.5 (referitoare la modificarea art. 641 din Codul de procedură civilă) și art. I pct.8 (referitoare la modificarea art. 666 din același act normativ).

Actul normativ indicat se încadrează într-o evoluție legislativă mai amplă caracterizată prin succesive modificări de concepție ale noului Cod de procedură civilă în privința investirii cu formulă executorie a înscrisurilor cărora legea le recunoaște caracterul de titluri executorii.

Modul în care aceste modificări legislative operează în privința executărilor silite care încep după intrarea lor în vigoare se determină prin aplicarea principiilor de aplicare a legii de procedură noi, consacrate prin art. 24 din Codul de procedură civilă și art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012¹.

Așadar, executarea silită, sub toate aspectele inclusiv cel privitor la investirea cu formulă executorie, va fi guvernată de legea în vigoare la momentul declanșării executării silite prin înregistrarea cererii de încuviințare a executării silite.

Prin urmare, chiar dacă titlul executoriu ce urmează a fi pus în executare a fost obținut sub imperiul vechii reglementări, în cazul în care cererea de executare silită a fost înregistrată după intrarea în vigoare a noii reglementări, executării silite îi vor fi aplicabile dispozițiile acesteia².

§2. Istoric legislativ

Pentru o analiză completă a problemei de drept, prezint evoluția legislativă, pornind de la contextul normativ în care s-a pronunțat decizia în interesul legii nr. 4/2009, la zi.

§2.1. Astfel, prin decizia nr. 4 din 19 ianuarie 2009 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiunile Unite³, în interpretarea art. 374¹ din Codul de procedură civilă din anul 1865⁴ raportate la art. 61 din Legea nr. 58/1934, cu modificările și completările ulterioare⁵, și respectiv, la art. 53 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare⁶ a statuat că biletul la ordin, cambia și cecul se investesc cu formulă executorie, pentru a fi puse în executare.

Pentru a pronunța această soluție, instanța supremă a reținut că dreptul cambial constituie un sistem propriu, solemn și formal, atât pentru formarea cambiei, biletului la ordin sau cecului, cât și în ceea ce privește realizarea creanței cambiale,

---

¹ Pentru ipoteza succesiunii legilor (normelor) procesuale civile în timp, legiuitorul a optat pentru regula care dă cea mai mare satisfacție previziunii, potrivit căreia faza judecătii, în întregul ei, este guvernată de dispozițiile legii în vigoare la momentul pornirii acesteia, respectiv la data înregistrării cererii de chemare în judecată, iar faza executării silite este guvernată de legea în vigoare la momentul declanșării executării silite, respectiv al înregistrării cererii de încuviințare a executării silite (G. Boroș, M. Stancu, „*Drept procesual civil*”, Editura Hamangiu, București, 2015, p.8);
² Idem, p.9;

³ Publicată în Monitorul Oficial, partea I nr. 381 din 4 iunie 2009;

⁴ Potrivit art. 374¹ din Codul de procedură civilă din anul 1865 „*Înscrisurile cărora legea le recunoaște caracterul de titlu executoriu sunt puse în executare fără investirea cu formulă executorie*”;

⁵ Potrivit art. 61 alin. (1)-(3) din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, modificată și completată:
„(1) Cambia are valoare de titlu executor pentru capital și accesorii, stabilite conform art. 53,54 și 57.

(2) Competență pentru a investi cambia cu formulă executorie este judecătoria.

(3) Încheierea de investire nu este supusă apelului”;

⁶ Potrivit art. 53 alin. (1)-(3) din Legea nr. 59/1934 asupra cecului:

„ (1) Cecul are valoare de titlu executor pentru capital și accesorii, stabilite conform art.48 și 49.

(2) Competență pentru a investi cecul cu formulă executorie este judecătoria.

(3) Încheierea de investire nu este supusă apelului”.

iar autonomia sa este manifestată atât în sfera lui de aplicare, cât și în prioritatea și exclusivitatea incidenței sale față de dreptul comun, în speță, Codul de procedură civilă.

Procedura de executare cambială instituită prin Legile nr. 58/1934 și nr. 59/1934 impunea condiția prealabilă a investiției cu formulă executorie a cambiei, biletului la ordin sau cecului, păstrată și de reglementările actualmente aplicabile (*n.ns. – reglementările în vigoare la data pronunțării acestei decizii în interesul legii*).

Legiuitorul a considerat utilă investirea cambiei, biletului la ordin sau a cecului cu formulă executorie, deși aceste înscrisuri cambiale au valoare de titluri executorii, pentru a se da posibilitatea judecătorului să examineze îndeplinirea condițiilor formale de validitate a acestora.

Numai prin investirea cu formulă executorie, cambia, biletul la ordin și cecul devin efectiv titluri executorii pentru suma înscrisă în ele și pentru accesoriile determinate conform dispozițiilor legale.

Așadar, deși legea recunoaște valoarea de titlu executoriu respectivelor instrumente de plată, punerea lor în executare este condiționată de aplicarea formulei executorii.

Rezultă că investirea cu formulă executorie a cambiei, biletului la ordin sau a cecului, formând obiectul de reglementare a unor norme speciale, nu poate fi supusă reglementării cuprinse în norma generală reprezentată de art. 374¹ din Codul de procedură civilă, întrucât este o etapă în cadrul procedurii execuționale cambiale care trebuie privită ca un tot unitar, nefiind posibil ca această etapă să fie supusă regulilor de drept comun, iar restul etapelor acestei proceduri să se realizeze conform reglementărilor speciale cuprinse în menționatele legi.

Caracterul exclusivist, derogatoriu și special al dreptului cambial față de dreptul comun, în speță art. 374¹ din Codul de procedură civilă impune aplicarea principiului *specialia generalibus derogant*, având în vedere că **prioritatea incidenței dreptului cambial este strict condiționată de îndeplinirea unor formalități specifice pentru valorificarea titlurilor de credit și că executarea cambială constituie un sistem executor unitar, propriu dreptului cambial, între condițiile și formalitățile acesteia figurând și investirea cu formulă executorie.**

*

Pe baza considerentelor acestei decizii se observă că în concepția instanței supreme investirea cu formulă executorie a înscrisurilor cambiale se analizează ca o componentă a executorialității acestor titluri de credit și plată, constituind, alături de alte condiții de fond și de formă, proprii sistemului de drept

cambial, un element necesar și obligatoriu pentru punerea lor în executare pe calea executării silite.

De asemenea, potrivit raționamentului dezvoltat de curte, investiția cu formulă executorie a înscrisurilor cambiale *lato sensu* nu se mai analizează ca o cerință distinctă pentru punerea lor în executare, ci ca o etapă în cadrul procedurii execuționale cambiale privită ca un tot unitar.

*

§2.2. Sub imperiul Noului Cod de procedură civilă, concepția legiuitorului sub aspectele vizând unitatea procedurii execuționale cambiale și investiția cu formulă executorie a titlurilor de credit cambial nu a fost consecventă.

§2.2.1. Astfel, potrivit art. 623 alin. (2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, în redactarea de la data publicării sale în Monitorul Oficial, partea I, nr. 485 din 15 iulie 2010, pentru a constitui titluri executorii, hotărârile judecătorești și alte înscrisuri cărora legea le recunoaște puterea executorie trebuie investite cu formulă executorie, în afară de cazul în care prin lege se dispune altfel.

În art. 629 alin. (1) , art. 630 și 631 din Codul de procedură civilă în aceeași redactare sunt indicate instanțele competente pentru investiție, procedura investiției cu formulă executorie și conținutul acestei formule.

§2.2.2. Toate aceste texte au fost modificate prin Legea de punere în aplicare nr. 76/2012, primind redactări diferite care exprimau concepția legiuitorului, de a elimina procedura investiției cu formulă executorie, ca etapă necesară și obligatorie pentru punerea în executare a hotărârilor judecătorești și altor titluri executorii.⁷

---

⁷ Astfel, prin art. 13 pct. 165 din Legea nr. 76/2012, textul art. 623 alin. (2) din Codul de procedură civilă, având denumirea marginală – „**Temeiul executării silite**” a primit următoarea redactare: „*Constituie titluri executorii hotărârile executorii, hotărârile definitive, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri care, potrivit legii, pot fi puse în executare*”.

Prin art. 13 pct.170 din Legea nr. 76/2012, textul art. 629 din Codul de procedură civilă a primit denumirea marginală – „**Alte titluri executorii**”, iar în cuprinsul alin. (1) se arată că:

„*Sunt, de asemenea, titluri executorii și pot fi puse în executare silite:*

1. *încheierile și procesele-verbale întocmite de executorii judecătorești care, potrivit legii, constituie titluri executorii;*
2. *înscrisurile autentice;*
3. *titlurile de credit sau orice alte înscrisuri cărora legea le recunoaște putere executorie”.*

Art. 630 din Codul de procedură civilă a fost modificat prin art. 13 pct. 171 din Legea nr. 76/2012, primind, sub denumirea marginală „**Înscrisurile autentice notariale**” un alt conținut, iar art. 631 a fost modificat prin art. 13 pct. 172 din aceeași lege, și prin acest text, cu denumirea marginală „**Titlurile de credit**” s-a stabilit: „*Cambia, biletul la ordin și cecul, precum și alte titluri de credit constituie titluri executorii, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute în legea specială*”.

Potrivit expunerii de motive a Legii nr. 76/2012, soluția legislativă instituită a fost determinată de criticile formulate după data publicării Legii nr. 134/2010 cât privește formalismul și întârzierile cauzate în debutul procedurii de executare silită.

Prin urmare Legea nr. 76/2012 a marcat o schimbare conceptuală în materia executării silite, constând în eliminarea procedurii învestirii cu formulă executorie, astfel încât, încheierea prin care se admitea cererea de încuviințare a executării silite urma să cuprindă, în partea sa finală și formula executorie. S-a considerat că o asemenea abordare este de natură să simplifice formalitățile premergătoare începerii executării silite efective, contribuind astfel la promovarea principiului celerității în aducerea la îndeplinire a titlurilor executorii.

În Titlul II – „**Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare**” – Cap. II – „**Dispoziții de punere în aplicare**” din Legea nr. 76/2012 au fost incluse prevederile art. 10 potrivit cărora, „*Ori de câte ori printr-un act normativ se prevede investirea cu formulă executorie a unei hotărâri judecătorești sau a altui înscris, acestea vor fi puse în executare, de la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, fără a fi necesară investirea cu formulă executorie*”.

Această dispoziție de punere în aplicare a Noului Cod de procedură civilă este explicată în expunerea de motive a Legii nr. 76/2012, arătându-se că eliminarea procedurii învestirii cu formula executorie a făcut necesară consacrarea unei dispoziții de armonizare a legilor speciale care prevăd această cerință în vederea punerii în executare a hotărârilor judecătorești sau a altor înscrisuri, acestea urmând a fi puse în executare de la data intrării în vigoare a Noului Cod de procedură civilă, fără îndeplinirea formalităților amintite.

Prin dispozițiile tranzitorii cuprinse în art. 5 din Legea nr. 76/2012 s-a prevăzut că dispozițiile Codului de procedură civilă privitoare la titlurile executorii se aplică și hotărârilor judecătorești sau altor înscrisuri pronunțate ori, după caz întocmite înainte de intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă, care pot fi puse în executare chiar dacă nu au fost investite cu formulă executorie.

Aceste dispoziții tranzitorii acordă astfel prevalență laturii procesuale a executării silite și vin să disocieze clar aspectele de ordin formal ale acestei faze a procesului civil.

În temeiul art. 80 din Legea nr. 76/2010, Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă a fost republicată în Monitorul Oficial, partea I, nr. 545 din 3 august 2012 și a intrat în vigoare la 15 februarie 2013.

Textele care interesează problema de drept ce formează obiect al prezentei analize se regăseau în această nouă redactare, în art. 632 – „**Temeiul**

executării silite”, art. 638 – „Alte titluri executorii”, art. 640 – „Titlurile de credit” și art. 665 – „Încuviințarea executării silite”⁸.

§2.2.3. Codului de procedură civilă i-au fost aduse noi modificări sub aceste aspecte prin Legea nr. 138/2014, publicată în Monitorul Oficial, partea I, nr. 753 din 16 octombrie 2014, intrată în vigoare, potrivit art. 78 din Constituție, la 19 octombrie 2014.

Cea mai importantă modificare adusă prin acest act normativ constă în reintroducerea procedurii de investire cu formulă executorie, pentru titlurile executorii, altele decât hotărârile judecătorești prin art. I pct.20 din Legea nr. 138/2014 care a introdus art. 640¹ din Codul de procedură civilă, având denumirea marginală „**Investirea cu formulă executorie**”.

Potrivit art. 640¹ alin. (1) din Codul de procedură civilă astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 138/2014 [devenit art. 641 după republicarea codului în Monitorul oficial, Partea I nr. 247 din 10 aprilie 2015], **titlurile executorii altele decât hotărârile judecătorești, pot fi puse în executare numai dacă sunt investite cu formulă executorie.**

Dispozițiile art. 640 referitoare la cambie, biletul de ordin și cecul au rămas nemodificate.

Soluția legislativă instituită prin Legea nr. 138/2014 a fost justificată în expunerea de motive a acestei legi prin aceea că din practică a reieșit necesitatea reintroducerii procedurii de investire cu formulă executorie pentru titlurile executorii, altele decât hotărârile judecătorești, în vederea asigurării unui control al instanțelor de judecată asupra acestor categorii de înscrisuri, ținând cont și de faptul că încuviințarea executării silite presupune o etapă ulterioară care, în concepția noii reglementări, o va realiza executorul judecătoresc competent.

Totodată, restrângerea sferei de aplicare a procedurii de investire cu formulă executorie doar în privința altor titluri executorii decât hotărârile judecătorești a fost justificată prin aceea că, în privința acestora din urmă, aprecierea asupra caracterului de titlu executoriu ar fi pur formală, existând garanții suficiente

---

⁸ Potrivit art. 632 alin. (2) din Codul de procedură civilă (republicat în anul 2012): „*Constituie titluri executorii hotărârile definitive, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri care, potrivit legii, pot fi puse în executare*”.

Potrivit art. 638 alin. (1) pct.3 sunt, de asemenea, titluri executorii și pot fi puse în executare silită titlurile de credit sau alte înscrisuri cărora legea le recunoaște putere executorie.

În conformitate cu art. 640, cambia, biletul la ordin și cecul, precum și alte titluri de credit constituie titluri executorii, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de legea specială, iar potrivit art.665 alin. (7) din același cod, în partea finală a încheierii de încuviințare silită va fi adăugată formula executorie, având conținutul anume indicat de acest text.

pentru ca punerea lor în executare să se rezume numai la un control *a posteriori* din partea instanțelor de judecată.

Legiuitorul a apreciat că un eventual control de constituționalitate ar putea să distingă între cele două situații și să realizeze că numai în cazul titlurilor, altele decât hotărârile judecătorești, controlul *a priori* din partea instanței ar fi necesar.

Potrivit normelor tranzitorii, cuprinse în art. XI din Legea nr. 138/2014, înscrisurile pronunțate sau, după caz, întocmite înainte de intrarea sa în vigoare pot fi puse în executare silită numai dacă au fost investite cu formula executorie prevăzută de Codul de procedură civilă.

De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. XII alin. (2) din aceeași lege (având caracterul unor norme de punere în aplicare), ori de câte ori printr-un act normativ se prevede încuviințarea de către instanța de executare a executării silite a titlurilor executorii, altele decât hotărârile judecătorești, acestea vor fi puse în executare după investirea lor cu formulă executorie de către instanța de executare și după încuviințarea cererii de executare silită de către executorul judecătoresc competent potrivit legii.

§2.2.4. Pe acest fond legislativ s-a pronunțat Curtea Constituțională prin decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015 publicată în Monitorul Oficial, partea I nr. 84 din 4 februarie 2016 prin care s-a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată cu privire la dispozițiile art. 641 din Codul de procedură civilă, constatându-se că aceste dispoziții sunt constituționale în raport cu criticile formulate și s-a admis excepția de neconstituționalitate ce a avut ca obiect dispozițiile art. 666 din Codul de procedură civilă, constatându-se că acestea sunt neconstituționale.

În considerentele acestei decizii, analizând criticile formulate cu privire la procedura investirii cu formulă executorie, Curtea a observat lipsa de stabilitate a normelor juridice care reglementează instituția, acestea fluctuând în mod radical într-un interval temporal mai mic de 2 ani.

În privința soluției legislative pentru care s-a optat prin Legea nr. 138/2014, respectiv investirea cu formulă executorie numai a titlurilor executorii, altele decât hotărârile judecătorești, s-a apreciat că își menține valabilitatea jurisprudența anterioară a Curții, procedura respectând, în sine exigențele art. 124 și 126 din Constituție referitoare la înfăptuirea justiției și competența instanțelor judecătorești, întrucât instanțele, bucurându-se de garanțiile de independență și

imparțialitate, certifică faptul că aceste înscrisuri sunt apte din punct de vedere juridic, să fie valorizate prin executare silită, așadar, de a fi titluri executorii.⁹

În schimb, în privința prevederilor art. 666 din Codul de procedură civilă, instanța de contencios constituțional a observat că procedura încuviințării executării silite este plasată în competența executorului judecătoresc care, potrivit considerentelor acestei decizii, nu se bucură de garanțiile de independență și imparțialitate, Curtea observând și că, în această privință, legiuitorul a ignorat controlul de constituționalitate efectuat anterior prin decizia nr. 458 din 31 martie 2009, nefiind de competența executorului judecătoresc să dispună el însuși executarea titlului executoriu, ci doar de a efectua numai acte de executare în cadrul procedurii declanșată de către o instanță judecătorească.¹⁰

§2.2.5. Justificat de necesitatea respectării dispozițiilor art. 147 din Constituție, Guvernul României, în calitate de legiuitor delegat, a adoptat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016, publicată în Monitorul Oficial, partea I nr. 85 din 4 februarie 2016 prin care au fost promovate soluții legislative privind competența și procedura de încuviințare a executării silite, în scopul instituirii controlului judecătoresc preventiv asupra declanșării executării silite propriu-zise, cu asigurarea garanțiilor de imparțialitate și independență specifice instanțelor judecătorești.

Prin art. I pct.5 din această ordonanță, prevederile art. 641 din Codul de procedură civilă republicat în Monitorul oficial, partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, text care consacră procedura învestirii cu formulă executorie au fost modificate, acestea primind o altă denumire marginală – „**Înscrisurile sub semnătură privată**” și un conținut alt.

Totodată, pe calea modificărilor aduse art. 666 din Codul de procedură civilă s-a revenit la soluția legislativă consacrată anterior în art. 665 – „**Încuviințarea executării silite**” în redactarea avută în Codul de procedură civilă în urma republicării sale în temeiul art. 80 din Legea nr. 76/2010, în Monitorul Oficial, partea I, nr. 545 din 3 august 2012, de vreme ce potrivit actualei reglementări, formula executorie apare ca o parte finală a încheierii de încuviințare a executării silite, potrivit art. 666 alin. (8) din Codul de procedură civilă, republicat.

Prin dispozițiile tranzitorii cuprinse în art. VI alin. (1) din această ordonanță, s-a stabilit că, începând cu data intrării sale în vigoare, cererile de încuviințare a executării silite se soluționează de către instanțele judecătorești și după procedura prevăzută de Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, astfel cum a fost modificată prin ordonanța de urgență.

---

⁹ Par. 18 din decizie;

¹⁰ Par.21-27 din decizie;

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 cuprinde în art. VII dispoziții de punere în aplicare care, în privința investiției cu formulă executorie consacră o soluție legislativă identică celei conținute anterior în art. 10 din Legea nr. 76/2012.

În acord cu aceste prevederi legale, ori de câte ori printr-un act normativ se prevede investiția cu formulă executorie a titlurilor executorii și/sau încuviințarea executării silite de către executorul judecătoresc, acestea vor fi puse în executare după încuviințarea executării de către instanța competentă potrivit legii, fără a fi necesară investiția cu formulă executorie.

Din aceste prevederi legale, de punere în aplicare a soluțiilor legislative consacrate prin articolele precedente ale ordonanței, rezultă fără echivoc opțiunea legiuitorului delegat în privința investiției cu formulă executorie de a nu mai fi normată ca o etapă distinctă de procedura încuviințării silite.

*

§3. Periodizarea evenimentelor legislative indicate.

Concluzionând asupra etapelor de reglementare, se poate observa următoarea fluctuație legislativă:

a) În privința **execuțiilor silite începute prin cererea de executare înregistrată de executorul judecătoresc în perioada 15 februarie 2013 (data intrării în vigoare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă) - 18 octombrie 2014 (inclusiv), precum și în perioada 4 februarie 2016 și în continuare** (sub rezerva modificării soluțiilor legislative din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 prin legea de aprobare), cambiile, biletele la ordin și cecurile pot fi puse în executare pe baza încheierii de încuviințare a executării silite, fără a mai fi necesară investiția lor cu formulă executorie, ca etapă distinctă, de control judecătoresc aprioric pentru punerea lor în executare, chiar dacă acestea au fost întocmite/emise anterior intrării în vigoare a Noului Cod de procedură civilă.

Soluția rezultă din art. 640 și art. 665 din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial, partea I nr. 545 din 3 august 2012 coroborat cu art. 5 și art. 10 din Legea nr. 76/2012 (pentru execuțiile silite începute în perioada cuprinsă între 15 februarie 2013 și 18 octombrie 2014) și, respectiv, din art. 640 și art. 666 din Codul de procedură civilă republicat în Monitorul Oficial, partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016, coroborat cu art. 24 din Codul de procedură civilă și art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 (pentru execuțiile silite începute după data de 4 februarie 2016).

În acest sens, pentru prima perioadă de aplicare a Codului de procedură civilă în forma republicată în Monitorul Oficial, partea I nr. 545 din 3 august 2012 s-a exprimat și literatura de specialitate.¹¹

Așadar, în aceste etape de aplicare a legii, raportat la data formulării cererii de executare, înregistrată la executorul judecătoresc, investiția cu formulă executorie nu mai apare ca o etapă distinctă, prealabilă încuviințării executării silite pentru orice titluri executorii, inclusiv titlurile de credit (cambii, bilete la ordin și cecuri), ci se prezintă ca o formulă finală, a încheierii prin care instanța de judecată admite cererea de încuviințare a executării silite.

În acest scop, instanța care încuviințează executarea silită verifică dacă titlul executoriu întrunește condițiile de fond și de formă pentru valabilitatea sa, cu atât mai mult cu cât titlurile de credit analizate sunt titluri absolut formale și abstracte, iar, dacă titlul nu respectă dispozițiile legale, fiind lipsit de anumite elemente sau dacă a fost întocmit în contra acestor dispoziții, în sensul că emiterea lui nu era permisă de lege, titlul nu poate fi pus în executare¹².

b) În privința executărilor silite începute prin sesizarea organului de executare în perioada 19 octombrie 2014-3 februarie 2016 (inclusiv), potrivit legii

---

¹¹ Evelina OPRINA, Ioan GÂRBULEȚ, „*Tratat teoretic și practic de executare silită*”, vol. I – „*Teoria generală și procedurile execuționale*”, Editura Universul Juridic, București, 2013, p.352;

Bogdan DUMITRACHE, „*Executarea silită în lumina dispozițiilor Noului Cod de procedură civilă*” în „*Conferințele Noului Cod de procedură civilă*”, publicație elaborată de Consiliul Superior al Magistraturii și Institutul Național al Magistraturii în cadrul proiectului „*Asistență pentru consolidarea capacității instituționale în domeniul formării judecătorilor și procurorilor pentru aplicarea noilor coduri*” (material difuzat instanțelor și parchetelor), p.117;

Ion DELEANU, Valentin MITEA, Sergiu DELEANU, „*Tratat de procedură civilă*”, vol. III, Editura Universul Juridic, București, 2013, n. 53, p.99-100.

Acești din urmă autori arată sintetic: „*Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă a operat o mutație semnificativă în ceea ce privește procedura de investire cu formulă executorie, propunând o simplificare care, cel puțin în parte, corespunde stăruitoarelor observații făcute de unii autori cu privire la utilitatea și, în genere, cu privire la statul ei legal. Dacă în forma sa adoptată prin Legea nr. 134/2010, Codul de procedură civilă conserva (...) atât necesitatea, cât și caracteristicile procedurii de investire cu formulă executorie afirmând-o în continuare, după tiparul fostei reglementări, ca procedură de sine stătătoare, desprinsă de aceea a încuviințării silite, prin Legea nr. 76/2012 regimul juridic al investirii cu formulă executorie a fost reconsiderat ; valoarea ei simbolică a fost menținută, însă investiția a devenit o componentă a procedurii de încuviințare a executării silite de către instanța de executare. Mai mult, formula executorie nu mai poate fi aplicată pe însuși titlul executoriu, pe încheierea de încuviințare a executării”. (...) „În acest fel, investiția cu formulă executorie încetează a fi o procedură care în virtutea caracterului ei autonom, se dovedea mult prea dilatorie, solicitându-i creditorului să parcurgă încă o etapă judiciară a cărei justificare nu părea a fi în măsură să contrabalanseze neajunsurile pe care le presupunea”.*

În același sens, Dumitru Marcel GAVRIȘ, comentariu art. 640 din Codul de procedură civilă în „*Noul Cod de procedură civilă. Comentarii pe articole*”, vol.II, Editura Hamangiu, București, 2013, p. 112. Acest din urmă autor consideră, mai mult, că prin Legea nr. 76/2012 au fost aduse modificări (atât expres, cât și implicit), Legilor nr. 58/1934 și nr. 59/1934 și că un caz de modificare implicită este cel referitor la înlăturarea cerinței investirii cu formulă executorie a cambiei, biletului la ordin și cecului.

¹² Maria FODOR, „*Drept procesual civil*”, Editura Universul Juridic, București, 2013, p. 414, legislația și jurisprudența loc. cit , notele 2 și 3 subsol

aplicabile – Codul de procedură civilă astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 138/2014, titlurile de credit (cambiile, biletele la ordin și cecurile), întocmai oricăror altor înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii, puteau fi puse în executare silită doar dacă, în prealabil, au fost investite cu formulă executorie, chiar dacă au fost emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 138/2014.

Această concluzie se desprinde din interpretarea și aplicarea coroborată a dispozițiilor art. 641 din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial, partea I nr. 247 din 10 aprilie 2015 raportat la art. 24 din același act normativ și art. XI din Legea nr. 138/2014.

În același sens, s-au exprimat opinii și în literatura de specialitate¹³.

În vederea investirii cu formulă executorie, potrivit art. 641 alin. (3) din Codul de procedură civilă republicat (în redactarea în vigoare în perioada indicată), instanța verifică dacă înscrisul îndeplinește condițiile de formă cerute de lege pentru a fi titlu executoriu, precum și alte cerințe, în cazurile anume prevăzute de lege.

În acest sens, în doctrină s-a arătat că instanța trebuie să solicite creditorului înfățișarea titlului de credit în original.¹⁴

§4. Concluzii.

§4.1. Problema investirii cu formulă executorie a cambiei, biletului la ordin și cecului nu se mai analizează, în contextul Noului Cod de procedură civilă, legii de punere în aplicare a acestui act normativ, actelor normative de modificare a codului și normelor tranzitorii și de punere în aplicare a acestora în termenii raportului dintre legea generală (Codul de procedură civilă) și legea specială (Legile nr. 58 și nr. 59/1934), ci din perspectiva regulilor care guvernează aplicarea în timp a legii de procedură civilă.

§4.2. În contextul problematicii analizate, dispozițiile cuprinse în art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016, similar celor cuprinse în art. 10 din Legea nr. 76/2012 nu au caracterul unor norme speciale, ci al unor norme de punere în aplicare a modificărilor aduse Codului de procedură civilă prin acest act normativ.

---

¹³ Evelina OPRINA, Ioan GÂRBULEȚ, „*Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă. Modificările aduse executării silite conform Codului de procedură civilă republicat*”, Editura Universul Juridic, București, 2015, p.70-71.

¹⁴ Gabriel BOROI, Carla Alexandra ANGHELESCU, „*Verificarea înscrisului în original în cadrul procedurii de investire cu formulă executorie*”, www.inm-lex.ro și Toma Cătălin RĂILEANU, „*Câteva considerații privind investirea cu formulă executorie*”, www.juridice.ro.

Voința legiuitorului delegat este clar exprimată în cuprinsul acestui act normativ, în sensul că, începând cu data intrării în vigoare a acestei ordonanțe, investirea cu formulă executorie nu mai constituie o procedură distinctă, prealabilă încuviințării executării silite oricărui titlu executoriu.

§4.3. Acestor dispoziții legale nu le poate fi atribuită valoarea unor norme de modificare implicită a dispozițiilor cuprinse în acte normative speciale, date fiind exigențele de tehnică legislativă instituite pentru acest eveniment legislativ prin art. 59 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, modificată și completată.

Atribuirea unei asemenea valențe juridice ar face extrem de anevoioase intervențiile legislative ulterioare prin care eventual se reconsideră instituția juridică ce a format obiect al prezentei analize.

**Procuror șef adjunct secție,
Antonia Constantin**